

ви това нѣщо, не ще има заплащаніе за загуби. Обаче нѣщото за което ся е увързаль условимыятъ, ако го прѣдаде слѣдъ заминуваніето на опрѣдѣленното врѣмя, или ако е отъ работы, които неможять да ся направять, и прѣди да го направи да ся е заминало вадето, тогава излишно е условимыятъ да прави напомнюваніе, нѣ длъженъ е да плати поврѣди и загуби. Такожде увързваніето ако бжде за ненаправякъ на нѣкое нѣщо, а условимыятъ постъпи напотивъ, тогава безъ да ся прави напомнюваніе и протестъ, длъженъ е да плати поврѣди и пагуби.

Членъ 92). Условимыятъ трѣба да прави напомнюваніето си съ прѣдставленіето на едно напомнително писмо, или съ протестъ, или съ такыва подобни официялни книги. Освѣнь това въ сжщето условително писмо, ако бы да има нѣкое условіе което да казва, че условимыятъ, ако бы да не испълне условеното нѣщо до крайтъ на вадето, не ще е нужда за напомнюваніе, нѣ свършыка на опрѣдѣленното врѣмя, ще ся брои за напомнюваніе и за протестъ, тогава спорядъ това условіе, свършыка на вадето, ще ся счита, сжщо като напомнюваніе и протестъ.

Членъ 93). Единъ условимъ безъ да има никакво лукавство, както за неиспълненіето на условіето си, тжй и за забавленіето му, ще ся отсжжда да плаща потрѣбнитѣ поврѣди и загуби; а ако ли бы неиспълненіето и забавленіето на условіето, да е произлязло по нѣкоя независима отъ него причинъ, тогава не ще ся отсжжда.

Членъ 94). Условимыятъ ако ли по нѣкоя вышня сила или по нѣкое прѣмѣждіе, не е можиль да испълни условіето си, или ако ся е случило нѣщо, което неволею да то е направиль, не ще ся задлъжнява да плаща поврѣди и загуби.

Членъ 95). Заплащаніята които има право да иска условительтъ сж: загубата която доказателственнно му ся е случила, и печялата отъ която ся е лишилъ; оба-